

3.3.3. Justitsministeriets overvejelser og forslag

Justitsministeriet kan af de af udvalget anførte grunde tilslutte sig udvalgets forslag om, at undtagelsesbestemmelsen i lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, opheves.

Justitsministeriet er i den forbindelse enig med udvalget i, at der efter omstændighederne kan gøre sig særlige hensyn gældende, som betyder, at der for visse retsfor skrifter er behov for at fastsætte en anden kundgørelsesordning end den, som følger af lovtidendeloven. Sådanne særlige hensyn kunne f.eks. være hensyn til en særlig effektiv eller hurtig kundgørelse eller kundgørelse rettet mod en meget snæver gruppe af berørte personer mv.

I overensstemmelse hermed har Justitsministeriet tilkendegivet over for de ministerier, som har udtalt sig mod ophævelse af lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, at de pågældende ministerier i givet fald må overveje, om der for visse retsfor skrifter kan være særlige hensyn, der begrunder, at der fastsættes en alternativ kundgørelsesordning, og at det i så fald bør ske ved lovgivning på vedkommende ressortområde.

Som det fremgår af pkt. 3.3.1 ovenfor, er bestemmelsen i lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, ændret ved § 7 i lov nr. 552 af 24. juni 2005 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. Ændringen – som først træder i kraft den 1. januar 2007 samtidig med kommunalreformen – betyder, at den nugældende mulighed for i visse tilfælde at bestemme, at en kommune skal betale udgifterne for kundgørelsen af en bekendtgørelse, som ved kgl. anordning er undtaget fra kundgørelse i Lovtidende, også skal gælde for de kommende regioner.

Om forholdet mellem lovforslaget og den allerede vedtagne ændring af § 2, stk. 2, 2. led, kan det oplyses, at en ikraftsættelse af det foreliggende lovforslag den 1. januar 2007 eller tidligere vil betyde, at den ændring af § 2, stk. 2, 2. led, der er foretaget ved lov nr. 552 af 24. juni 2005, ikke kommer til at få virkning. Hvis det foreliggende lovforslag derimod først sættes i kraft på et tidspunkt efter den 1. januar 2007, vil ændringen af § 2, stk. 2, 2. led, have virkning indtil det pågældende tidspunkt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

Justitsministeriet finder ligesom udvalget, at ophævelsen af undtagelsesbestemmelsen i lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, alene bør rette sig mod fremtidige retsfor skrifter, der udstedes efter det foreliggende lovforslags ikrafttrædelse.

Der henvises til lovforslagets § 2, stk. 2.

3.4. Ændring af lovtidendelovens generelle ikrafttrædelsesregel

3.4.1. Gældende ret

Det følger af lovtidendelovens § 3, 1. pkt., at offentliggørelsen i Lovtidende er den bindende bekendtgørelsesform. Det følger videre af § 3, 2. pkt., at loven, anordningen eller bekendtgørelsen, for så vidt den ikke indeholder en herfra afvigende bestemmelse, træder i kraft ugedagen efter den dag, hvor det nummer af Lovtidende, hvori den bekendtgøres, er udgivet. Efter lovtidendelovens § 3, 3. pkt., skal hvert nummer af Lovtidende betegne den dag, da det udgives.

Bestemmelsen i lovtidendelovens § 3 stammer fra den oprindeligt vedtagne lovtidendelov fra 1870. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen i § 3, stk. 3, 2. pkt., at der bør »indrømmes Borgerne en vis Frist« til at gøre sig bekendt med de retsfor skrifter, der indføres i Lovtidende, jf. Rigsdagstidende 1869-70, tillæg A, sp. 1684. Det er om fristens længde anført, at der ikke var grundlag for at gøre forskel på fristen for forskellige dele af landet, selv om udbringningstiden for Lovtidende ville være længere for de landsdele, der lå fjernere fra København. Det er i øvrigt i den forbindelse i landstingsudvalgets betænkning anført, at den foreslåede frist ikke kunne forventes at medføre praktiske ulemper, idet de kundgjorte retsfor skrifter oftest selv ville indeholde bestemmelser om deres ikrafttræden fra et senere tidspunkt end ugefristen, og dette antoges navnlig at gælde for love, der angik private retsforhold.

Bestemmelsen i § 3, 3. pkt., hvorefter hvert nummer af Lovtidende skal betegne den dag, da det udgives, blev indføjet i lovforslaget ved udvalgsbehandlingen, jf. Rigsdagstidende 1869-70, tillæg B, sp. 360.

I praksis finder lovtidendelovens ikrafttrædelsesregel kun begrænset anvendelse og som regel kun i tilfælde, hvor ikrafttrædelsestidspunktet er uden større betydning. Det er således helt fast praksis, at love indeholder en ikrafttrædelsesbestemmelse, der fraviger bestemmelsen i lovtidendelovens § 3, 2. pkt. Denne praksis er i overensstemmelse med § 1 i Justitsministeriets cirkulære nr. 4 af 10. januar 1966 om ikrafttræden og kundgørelse af love og anordninger, hvorefter det i almindelighed bør foretrækkes, at der i love og anordninger angives en bestemt dato for ikrafttræden, f.eks. den 1. januar 2005.

3.4.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Som en konsekvens af etableringen af en elektronisk kundgørelsesordning har udvalget fundet, at lovtidendelovens ikrafttrædelsesregel bør ændres, således at ikrafttrædelsen af en retsfor skrift, der ikke inde-